

ELECCIONS A PARAGUAI

La prevista victòria del general

Antoni Castel

El resultat ja estava previst fins i tot abans de la convocatòria electoral. El general Andrés Rodríguez, el qual derrocà el passat 3 de febrer al seu consogre i dictador paraguaià, Alfredo Stroessner, guanyà les eleccions presidencials —74 per cent dels vots—,

General Rodríguez.

mentre que el populista partit Colorado, suport ideològic del stroessnisme, ho féu en les legislatives. L'oposició, que denuncià les múltiples irregularitats del procés electoral, recollí el fruit de 35 anys de dictadura i de manca de carisma del seus polítics, llevat potser de Domingo Laino, candidat del centrista Partit Liberal Radical Autèntic (PLRA) —20 per cent dels vots.

Rodríguez, que ara es presenta com l'home capaç de democratitzar un aparell d'estat paralytitzat per tants anys de corrupció, s'ha beneficiat de la popularitat que li donà encapçalar el moviment dels militars i el sector tradicionalista del partit Colorado contra l'intocable Stroessner.

Els propòsits normalitzadors són un tant difícils d'obtenir perquè no és cap secret que Rodríguez creixé amb Stroessner i està implicat en la xarxa de militars que controlen el contraban i els negocis bruts, que fan de Paraguai un paradís per als traficants de droga de tot Sud-amèrica i dels latifundistes sense escrúpols. □

JEAN M. TJIBAU, ASSASSINAT

Nova Caledònia perd el seu líder

M. Aloi

Dijous 4 de maig va ser assassinat Jean Marie Tjibau. Tjibau era el líder del Front Kanak d'Alliberament Socialista, la principal organització nacionalista de les illes de Nova Caledònia, una colònia francesa del Pacífic amb una particular situació demogràfica.

A Nova Caledònia, els kanaks representen poc més del cinquanta per cent de la població, mentre que l'altre cinquanta per cent es reparteix entre els *caldoches* (francesos residents en les illes) i diverses ètnies asiàtiques. Els francesos representen gairebé el 40 per cent dels habitants del país i ocupen les úniques ciutats del territori.

L'aparició del nacionalisme kanak va provocar una forta reacció dels colons francesos. Entre els dos grups van esclatar fets violents que només es van

aturar quan fa un any es va firmar l'anomenat Pacte de París.

En funció d'aquest pacte —signat per Tjibau, pel govern francès, i per representants *caldoches*— les illes anirien accedint gradualment a l'autogovern en un període de 10 anys. El primer pas seria l'elecció d'un consell parlamentari, prevista per al pròxim mes de juny.

Però aquesta elecció, de moment, ja no es farà. Tjibau ha estat mort per un altre militant kanak, contrari a l'entesa amb París. Dins els independentistes, fins ara, les tensions causades pel pacte amb els *caldoches* i amb la metròpoli s'havien expressat sempre verbalment. El govern francès sabia que no tots els nacionalistes kanaks eren partidaris d'un procés tan llarg i que, l'única basa que podia assegurar que el procés seria portat a terme era el liderat de Tjibau. Per això, ara, el desconcert és evident. Sense Tjibau, les discrepàncies dins els kanaks s'eixamplaran i la pau a Nova Caledònia penja d'un fil. La primera mesura ha estat ajornar les eleccions. Però París busca febrilment un altre portaveu, favorable al pacte. Caldrà que el trobe. □

Amb la mort de Tjibau, la pau penja d'un fil.